

■ Νὰ εἶναι τὸ Ὅραμά μας

Εἶναι Μέγα τὸ Θαῦμα τῆς Θείας Κοινωνίας* «Κάθε ἡμέρα νὰ ζοῦμε γιὰ τὸ Ἅγιο Ποτήριο»

Εἶναι ὄντως Μέγα τὸ Θαῦμα τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ βιώνεται αὐτὸ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ δέχεται τόση σφοδρὴ κριτικὴ καὶ ἐπίθεση.

* * *

Τελευταία βρέθηκα σ' ἓνα ὄρεινὸ χωριὸ τῆς Πατρίδας μας. Ἐκεῖ συναντήθηκα μὲ τὸν Ἱερέα του, ποὺ εἶναι γνωστός μου, τὸν σέβομαι δὲ καὶ τὸν τιμῶ πολύ, γιὰτὶ εἶναι ἐξαιρετικὸς λειτουργὸς τοῦ Κυρίου.

Συζητήσαμε καὶ εἶπαμε πολλὰ γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία. **Μοῦ** εἶπε ἀρκετὰ ἀπ' ὅσα ἔχει ζήσει ὁ ἴδιος κατὰ τὴν πολυετή του διακονία στὸν Ἅγιο Θυσιαστήριο.

Τὸ πλέον συγκλονιστικὸ ἦταν τὸ ἐξῆς γεγονὸς, τὸ ὁποῖο μοῦ τὸ διηγήθηκε μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

* * *

Ἦταν παραμονὲς τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Μαρίας. Ἐκεῖ στὸ χωριὸ του, ψηλὰ στὸ βουνό, γιόρταζε ἓνα παλαιὸ παρεκκλήσι ἀφιερωμένο στὴν Ἁγία.

Δυστυχῶς, στὸν Ἱερέα αὐτὸν ἔτυχε κάτι πολὺ σοβαρὸ καὶ τὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς δὲν θὰ μπορούσε νὰ παρευρεθεῖ καὶ νὰ ἐπιτελέσει τὴν Θεία Λειτουργία.

Ἀμέσως ἐπικοινωνῶνσε μὲ τὸν Μητροπολίτη του, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε νὰ μὴ στενοχωριέται καὶ πὼς θὰ ἔστελνε ἄλλον Ἱερέα. **Πράγματι** τὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς ἦλθε ὁ Ἱερέας αὐτὸς καὶ ἐπιτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία.

Τὴν ἐπομένη χρονιά, κατὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Μαρίας ἐπίσης, πῆγε στὸ

εκκλησιάκι, ἐκεῖ ψηλὰ στὸ βουνό, γιὰ νὰ ἐπιτελέσει ὁ ἴδιος πλέον τὴν Θεία Λειτουργία.

Ὅταν τὸ πρῶτὶ πῆγε νὰ προσκομίσει, τί νὰ δεῖ; **Ὁ** Ἱερέας ποῦ εἶχε κάνει τὴν περυσινὴ Θεία Λειτουργία, εἶχε ξεχάσει νὰ κάνει τὴν κατάλυση τῆς Θείας Κοινωνίας! **Ἐ**κεῖ στὴν ἱερὰ Πρόθεση, βρισκόταν τὸ Ἅγιο Ποτήριο, μὲ τὴν Ἁγία Λαβίδα μέσα, σκεπασμένο μὲ τὰ γνωστὰ ἱερὰ καλύμματα, ὅπως τὰ ἄφησε!!!

Ὅταν ἀφαίρεσε τὰ καλύμματα, βρῆκε τὸν ἁγιασμένο Ἄρτο, δηλαδή τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου, νὰ εἶναι κοκκινωπὸς ἐπειδὴ εἶχε ἀπορροφήσει τὸν ἁγιασμένο Οἶνο, δηλαδή τὸ τίμιο Αἷμα τοῦ Κυρίου, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ἀλλοίωση, παρ' ὅλο ποῦ ἦταν ἐκεῖ ἀκριβῶς ἓναν ὀλόκληρο χρόνο!!!

Στὴν συνέχεια, ὅπως μοῦ εἶπε, πραγματοποιοῖσε τὴν Θεία Λειτουργία μὲ ἄλλο Ποτήριο καὶ στὸ τέλος ἔκανε κατάλυση καὶ τῶν δύο.

Τότε, ὅταν ἄρχισε νὰ καταλύει τὸ Ἅγιο Ποτήριο τῆς προηγούμενης χρονιάς, βρέθηκε μπροστὰ σὲ ἄλλο Θαῦμα. **Ἐ**νοιωσε μιὰ ἄρρητη εὐωδία καὶ ἐπὶ πλέον μιὰ ἰδιαίτερη γεύση, μιὰ ξεχωριστὴ γλυκύτητα, ποῦ ποτέ του δὲν εἶχε δοκιμάσει.

«Σὰν κηρύθρα;», τὸν ἐρώτησα. **«Κ**άτι πολὺ ἀνώτερο καὶ ἀπὸ κηρύθρα», μοῦ ἀπάντησε! **«Δ**ὲν περιγράφεται ἀγαπητέ μου», πρόσθεσε.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ σφούγγισε τὰ δάκρυά του καὶ σταμάτησε τὴν διήγηση. Συγκινήθηκα κι ἐγὼ μαζί του καὶ ἀναλογίστηκα τοῦτα τὰ λόγια τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

«Ὅταν δεῖς αὐτὸ τὸ Σῶμα νὰ προσφέρεται, λέγε πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου:

Χάρις σ' αὐτὸ τὸ Σῶμα, ἐγὼ δὲν εἶμαι πλέον γῆ καὶ στάχτη, δὲν εἶμαι αἰχμάλωτος, ἀλλὰ ἐλεύθερος.

Χάρις σ' αὐτὸ τὸ Σῶμα, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀπολαύσω τοὺς Οὐρανοὺς καὶ τὰ ἀγαθὰ ποῦ εὐρίσκονται σ' αὐτούς, τὴν ἀθάνατο ζωὴ, τὴν κληρονομία τῶν Ἀγγέλων, τὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό.

Αὐτὸ τὸ Σῶμα ὅταν σταυρωνόταν, ὅταν μαστιγωνόταν, δὲν μπόρεσε νὰ τὸ ὑποφέρει ὁ θάνατος.

Αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν εἶδε νὰ σταυρώνεται, ἔστρεψε τὶς ἀκτίνες του μακριὰ ἀπ' τὴ γῆ.

Γι' αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ σχίστηκε τότε καὶ οἱ πέτρες ἀνοιξαν καὶ ὅλη ἡ γῆ σείστηκε.

Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ Σῶμα τὸ μα-

τωμένο, τὸ πληγωμένο ἀπ' τὴν λόγχη καὶ τὸ ὁποῖο ἀνέβλυσε πηγὲς σωτηρίας, τὴν πηγὴ τοῦ αἵματος καὶ τὴν πηγὴ τοῦ ὕδατος γιὰ ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Θέλεις καὶ ἀπὸ ἀλλοῦ νὰ γνωρίσεις τὴν δύναμή Του; **Ἐ**ρώτησε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔπασχε ἀπὸ αἱμόρροια καὶ ποὺ ὄχι Αὐτὸν τὸν ἴδιο, ἀλλὰ τὸ ἱμάτιο, τὸ ὁποῖο φόραγε, μᾶλλον δὲ οὔτε αὐτὸ ὀλόκληρο, ἀλλὰ μόνο τὸ κάτω μέρος ἀπ' αὐτὸ ἄγγιξε...».

* * *

Νὰ γιατί ἡ Θεία Κοινωνία, θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ Ὅραμά μας καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας. Καὶ γιὰ τοῦτο νὰ μὴν λείπει μὲ τίποτα, ποτὲ καὶ γιὰ κανέναν λόγο ἀπ' τὸ πρόγραμμά μας.

Κάθε μέρα νὰ εἶναι κι ἓνα βῆμα μας πρὸς τὴν Θεία Κοινωνία! Μὲ τὴν μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση, τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ μας.

Κάθε μέρα νὰ εἶναι ἓνας ἀγώνας κατὰ τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν μας, μὲ σκοπὸ τὴν μετάληψη τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου.

Κάθε μέρα νὰ ζοῦμε γιὰ τὸ Ἅγιο Ποτήριο!

Κι ἄς λένε ὅ,τι θέλουν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν πιστεύουν. Ἄς ἀγνοήσουμε παντελῶς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστης. Αὐτοί, ἐξάλλου, δὲν πρόκειται μὲ τίποτα νὰ ἀλλάξουν γνώμη, ὅ,τι καὶ νὰ δοῦν, ὅ,τι καὶ νὰ ἀκούσουν.

Ὅπως δὲν ἄλλαξαν γνώμη καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ποὺ εἶδαν τόσα θαύματα νὰ γίνονται ἀπὸ τὸν Χριστό μας, ὅπως τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, γιὰ παράδειγμα. Τὴν ὁποία, ἂν καὶ τὴν εἶδαν μὲ τὰ ἴδια τοὺς τὰ μάτια, καὶ ποτέ τοὺς δὲν τὴν ἀμφισβήτησαν, τί ἔκαναν στὸ τέλος; Ἀποφάσισαν νὰ φονεύσουν καὶ τὸν ἀναστημένο Λάζαρο, γιὰτὶ ἀντικρίζοντάς τον ὁ λαὸς πίστευε στὸν Χριστό! Ἡ καὶ τὴν ἴδια τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴν Ὅποια ὄχι μόνο δὲν πίστεψαν σὲ ὅσα τοὺς εἶπαν ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ σκληροτράχηλοι Ρωμαῖοι στρατιῶτες, ἀλλὰ καὶ τοὺς δωροδόκησαν κι ἀπὸ πάνω γιὰ νὰ ποῦν ὅτι... Τὸν ἔκλεψαν οἱ μαθητές Του!

Ναί, δὲν λείπει σὲ ὅλους αὐτοὺς τὸ Θαῦμα, τὰ ἐπιχειρήματα κ.λπ., ἀλλὰ ἡ διάθεση.

Ἐμεῖς δέ, καμμία ἀμφιβολία ἢ καὶ ἀνησυχία νὰ μὴν ἔχουμε ὅταν μεταλαμβάνουμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἀπεναντίας νὰ μᾶς διακατέχει ἡ ἀπόλυτη βεβαιότητα, ὅτι γινόμεστε «κοινωνοὶ τῆς Θείας φύσεως», ὅπως τονίζουν οἱ Πατέρες. Ναί, αὐτὸ

ἀκριβῶς! **Μ**ὲ τὴν Θεία Κοινωνία γινόμε-
στε «κοινωνοὶ τῆς Θείας φύσεως».

* * *

Ἐν τέλει, ἂν ὑπάρχει κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο
θὰ πρέπει νὰ ἀνησυχούμε ὅσον ἀφορᾷ τὴν
Θεία Κοινωνία, εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς ποῦ

ἀναφέρει καὶ πάλι ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος:

● **«Μία γιὰ μᾶς ἄς εἶναι ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ θλίψη, τὸ νὰ
μὴ μετέχουμε στὴν Τροφή αὐτή. Δὲν εἶναι ἔργα ἀνθρωπί-
νης δυνάμεως ὅσα προτίθενται. Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποιος ἔκανε
αὐτὰ τότε σ' ἐκεῖνο τὸ Δεῖπνο, Αὐτὸς τελεῖ καὶ τώρα τὰ
Μυστήρια αὐτά. Ἐμεῖς ἐπέχουμε θέση ὑπηρετῶν. Ἐνῶ
ἐκεῖνος ποῦ τὰ ἀγιάζει καὶ τὰ μεταβάλλει εἶναι ὁ ἴδιος ὁ
Χριστός».**

(*) Περιοδ. «Τὰ Κρίνα», ἀριθμ. τεύχους 399 / Νοέμβριος 2021, σελ. 9-10. Τοῦ
Κ. Γ. Π.. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.